چهارشنبه ۳ دی ۱۴۰۴
شماره ۴۵۹۰
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

هوش مصنوعی در داوری مقالات متن شما را سرقت می کند؟

فرصت ها و تهدیدهای قضاوت مقاله با AI

فاطمه کتابی
خبرنگار گروه دانشگاه

هوش مصنوعی همان‌طور که بی‌سروصدا و آرام وارد زندگی روزمره شد، خیلی زود توانست نقش‌هایی فراتر از یک ابزار ساده را ایفا کند؛ از پاسخ‌گویی و همدلی در لحظه‌های تنهایی گرفته تا تبدیل شدن عصای دست افراد در بسیاری از حرفه‌ها. امروز در ادارات، رسانه‌ها، صنعت و آموزش، رد پای الگوریتم‌هایی دیده می‌شود که خستگی‌ناپذیر کار می‌کنند و سرعت انجام وظایف را بالا می‌برند.

شاید جالب‌ترین بخش این ماجرا آن باشد که هوش مصنوعی، بدون کنکور دادن و بدون عبور از مسیرهای رسمی، وارد دانشگاه‌ها شد و خیلی زود جای خود را در کیف ابزار دانشجویان باز کرد. امروزه به‌سختی می‌توان دانشجویی را پیدا کرد که برای انجام پروژه‌های درسی، نگارش گزارش و سامان‌دهی منابع، از هوش مصنوعی استفاده نکند.

این استفاده اگر هوشمندانه و دقیق باشد، می‌تواند به افزایش چشمگیر سرعت انجام کارها منجر شود و از اتلاف وقت جلوگیری کند؛ فرصتی که در نظام آموزشی پرحجم و گاه فرساینده امروز، نعمتی قابل‌انکار نیست.

هوش مصنوعی می‌تواند داده‌ها را مرتب و متن را ویرایش کند، حتی پیشنهادهایی برای بهبود ساختار ارائه دهد، بی‌آنکه لزوماً جای تفکر انسانی را بگیرد. اما مسئله از جایی آغاز می‌شود که تکنولوژی، از ابزار به جایگزین تبدیل شود.

آنجا که هوش مصنوعی به‌جای پژوهشگر داده‌ها را پردازش می‌کند، به‌جای او تفسیر می‌نویسد و به‌جای او نتیجه‌گیری می‌کند، دیگر با ابزار کمک علمی روبه‌رو نیستیم، بلکه با تهدیدی جدی برای اصالت پژوهش مواجهیم. علمی که در آن نقش محقق کم‌رنگ شود، به‌تدریج خلاقیت، نوآوری و تفکر انتقادی خود را از دست می‌دهد و به تولید انبوه متونی شبیه به هم فروکاسته می‌شود. در چنین شرایطی، نبود چهارچوب‌های روشن و قوانین مدون، زمینه سوءاستفاده از هوش مصنوعی را فراهم می‌کند.

کشور برای بهره‌گیری درست از این فناوری نوظهور، نیازمند قانون‌گذاری دقیق و سیاست‌گذاری هوشمندانه است؛ قوانینی که نه مانع پیشرفت شوند و نه اجازه دهند تکنولوژی جای انسان بنشیند. آینده‌پژوهش، در گروی تعادلی است که میان توان ماشین و مسئولیت محقق برقرار می‌شود؛ تعادلی که اگر امروز برای آن چاره‌اندیشی نشود، فردا ممکن است دیر باشد.

خط قرمز ابلاغیه وزارت علوم بر داوری مقالات با AI

مؤسسه تحقیقات سیاست علمی کشور به‌منظور ارتقای آگاهی پژوهشگران، اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان نسبت به الزامات بهره‌گیری از فناوری‌های نوین اقدام به تدوین مجموعه‌ای از دستورالعمل‌های کاربردی کرده است. این مجموعه با عنوان «راهنمای استفاده از ابزارهای هوش مصنوعی در پژوهش» منتشر شده و دامنه وسیعی از تولیدات علمی و فرهنگی را در بر می‌گیرد. در بخشی از این دستورالعمل به سیاست‌های مربوط به ناشران درباره استفاده از هوش مصنوعی در فرایند داوری پرداخته شده و مواردی را مطرح می‌کند که لازم است در بهره‌گیری از این فناوری در داوری مورد توجه قرار گیرد. یکی از مهم‌ترین این موارد، ممنوعیت استفاده از هوش مصنوعی برای تصمیم‌گیری نهایی در داوری است. براین اساس، داوران نمی‌توانند از ابزارهایی مانند ChatGPT برای نگارش متن داوری یا اتخاذ تصمیم نهایی استفاده کنند، همچنین در بخش دیگری از این دستورالعمل آورده شده که اطلاعات محرمانه مقالات در فرایند داوری نباید وارد پلتفرم‌های هوش مصنوعی شود، حتی اگر هدف تحلیل یا خلاصه‌سازی باشد. علاوه‌بر آن هوش مصنوعی نمی‌تواند نقش داور مستقل را ایفا کند یا جایگزین تحلیل انتقادی و قضاوت علمی شود؛ به بیان دیگر مسئولیت کامل فرایند داوری باید بر عهده انسان باقی بماند. بخش دیگری از راهنمای استفاده از ابزارهای هوش مصنوعی در پژوهش به سیاست‌های ناشران برای ویراستاران علمی مجلات اختصاص دارد. در این بخش تأکید شده که اگر ویراستاران علمی از ابزارهای هوش مصنوعی برای انجام برخی وظایف مانند خلاصه‌سازی یا بررسی زبانی اولیه استفاده کنند، باید این موضوع به طور شفاف در انتهای مقاله ذکر شود. تصمیم‌گیری نهایی در پذیرش یا رد مقالات نباید به هوش مصنوعی واگذار شود؛ نقش این ابزارها صرفاً کمکی است و نباید اصالت تصمیم‌گیری انسانی را خدشه‌دار کند. بر اساس بند مربوط به حفاظت از محرمانگی اطلاعات مقالات، استفاده از پلتفرم‌های هوش مصنوعی برای تحلیل یا ویراستاری زبانی مقالات منتشرنشده مجاز نیست و در آخر پژوهشگران موظف‌اند مسئولیت اخلاقی، حقوقی و علمی نتایج حاصل از استفاده از هوش مصنوعی را شخصاً بر عهده بگیرند و این مسئولیت را به مدل یا ابزار مورد استفاده نسبت ندهند.

معاون دفتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی پژوهشی وزارت علوم مطرح کرد

سلب اعتبار مقالات در کمین استفاده بی‌قید و شرط از هوش مصنوعی

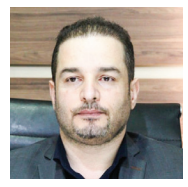

مرتضی طاهری، استادتمام دانشگاه تهران و معاون دفتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، در گفت‌وگو با روزنامه «فرهیختگان» به تشریح آخرین وضعیت سیاست‌گذاری، چالش‌ها و الزامات استفاده از هوش مصنوعی در حوزه پژوهش و انتشارات علمی پرداخت و تاکید کرد: «در حال حاضر خط قرمز اصلی این است که هوش مصنوعی نمی‌تواند نویسنده مقاله یا کتاب باشد، اما به‌عنوان ابزار کمکی، در صورت شفاف‌سازی نحوه استفاده، می‌تواند در فرایند پژوهش به کار گرفته شود.» طاهری در پاسخ به پرسشی درباره تأثیر گسترش هوش مصنوعی بر کیفیت مقالات علمی و داوری‌ها اظهار کرد: «برای ارائه پاسخ دقیق، باید به سابقه ورود این فناوری نوپدید به حوزه نشر علمی توجه کرد. در ابتدای ظهور هوش مصنوعی، استفاده از آن صرفاً به ویرایش و بهبود سطح زبانی مقالات، به‌ویژه مقالات انگلیسی، محدود می‌شد و شرط اصلی آن نیز تصریح استفاده از هوش مصنوعی در بخش ملاحظات اخلاقی مقاله بود. در آن مقطع، هرگونه استفاده دیگر از جمله در مرور ادبیات، تحلیل آماری، جمع‌آوری داده‌ها یا کدگذاری مصاحبه‌ها، مجاز تلقی نمی‌شد.»

وی افزود: «با گسترش و فراگیر شدن استفاده از هوش مصنوعی، به‌تدریج نهادهای بین‌المللی مانند انجمن بین‌المللی سردبیران، ناشران بین‌المللی و سازمان‌های اخلاق در نشر مواضع خود را تعدیل کردند و اعلام شد که می‌توان از هوش مصنوعی در بخش‌هایی مانند جمع‌آوری اطلاعات، تحلیل آماری، ترسیم جداول و اشکال استفاده کرد، مشروط بر اینکه نحوه و میزان استفاده به صورت شفاف در انتهای مقاله و پیش از منابع ذکر شود.»

این استاد دانشگاه تهران با ذکر تأثیر استفاده درست از هوش مصنوعی گفت: «برخلاف تصورات اولیه، استفاده از ابزارهای هوش مصنوعی باعث کاهش فاصله میان پژوهشگران نشده، بلکه این فاصله در مواردی افزایش یافته است. به نظر می‌رسد دانشمندان و پژوهشگران پراستناد بهره بیشتری از این فناوری نوظهور برای استفاده در پژوهش‌ها می‌کنند و تجربه چند سال اخیر، به‌ویژه در طول چهار تا پنج سال فعالیت من در حوزه سیاست‌گذاری علم در وزارت علوم، نشان می‌دهد این امکان فاصله میان پژوهشگران پرکار و کم‌کار را بیشتر می‌کند.»

این استاد دانشگاه تصریح کرد: «پژوهشگران مؤثر، دانشمندان برجسته و استادانی که پیش از این نیز از نظر علمی متمایز بودند، با بهره‌گیری هدفمند و عمیق از هوش مصنوعی توانسته‌اند فاصله خود را با سایر افرادی که صرفاً از این ابزار برای رفع مسائل روزمره پژوهشی استفاده می‌کنند، بیشتر کنند. هرچه دانش تخصصی و پایه‌ای فرد بیشتر باشد، استفاده از هوش مصنوعی برای او اثربخش‌تر خواهد بود و درنتیجه، رشد علمی و تولید دانش او شتاب بیشتری می‌گیرد.»

معاون دفتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی پژوهشی وزارت علوم با اشاره به آخرین به‌روزرسانی‌های بین‌المللی در این زمینه تصریح کرد: «مهم‌ترین و صریح‌ترین اصل که امروز مبنای عمل قرار گرفته، این است که هوش مصنوعی نمی‌تواند نویسنده باشد. این موضوع به‌طور شفاف در دستورالعمل‌ها آمده است. هوش مصنوعی صرفاً یک ابزار کمکی است و هرجا که داور یا ممیز احساس کند تفکر انسانی جای خود را به خروجی هوش مصنوعی داده و خط مشی اصلی تحقیق توسط ماشین هدایت شده، مقاله بدون تردید رد خواهد شد.»

طاهری در ادامه، به تناقض‌ها و سردرگمی‌های موجود در فضای بین‌المللی نشر علمی اشاره کرد و گفت: «در حال حاضر، نوعی اعوجاج و تناقض در سیاست‌های نهادهای اخلاق نشر وجود دارد. از یک سو داوران مجاز نیستند مقالاتی را که هنوز منتشر نشده و دارای حق مالکیت فکری هستند، در مدل‌های زبانی بارگذاری کنند، زیرا این کار به معنای افشای محتوا و نقض حقوق مؤلف است، از سوی دیگر گفته می‌شود که هوش مصنوعی می‌تواند به‌عنوان ابزار کمکی در فرایند داوری مورد استفاده قرار گیرد که بهره‌مندی از AI Detectorها مؤید این موضوع است. این دوگانه عملاً یک وضعیت متناقض ایجاد کرده است.» وی افزود: «بسیاری از ناشران بزرگ بین‌المللی هنگام ارسال مقاله برای داوری، به‌طور صریح از داور می‌پرسند که آیا از هوش مصنوعی استفاده کرده‌اید یا خیر و در برخی موارد، پاسخ مثبت به این سؤال می‌تواند به کنار گذاشته شدن گزارش داوری منجر شود.»

معاون دفتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی پژوهشی وزارت علوم با اشاره به ابلاغ دستورالعمل‌های داخلی در کشور گفت: «در حدود چهار تا پنج هفته گذشته، دستورالعملی به دانشگاه‌ها ابلاغ شده که نحوه استفاده از هوش مصنوعی در فرایندهای پژوهشی، از جمله نگارش مقاله و کتاب را مشخص می‌کند. این دستورالعمل‌ها با توجه به تغییرات سریع مقررات بین‌المللی، ماهیتی پویا دارند و قابل بازنگری هستند.» وی درباره ابزارهای کنترلی موجود توضیح داد: «در حال حاضر، ابزارهایی تحت عنوان AI Detector وجود دارند که می‌توانند تا حدی الگوهای تولید ماشینی را شناسایی کنند، اما این ابزارها نیز خطا دارند. به اعتقاد من اگر هوش مصنوعی درخصوص بررسی پیش‌نویس یا دست‌نوشته اولیه مورد استفاده قرار گیرد و سپس محقق با خلاقیت و دانش خود آن را پردازش و تکمیل کند، نه‌تنها اشکالی ندارد، بلکه استفاده نکردن از آن در شرایط امروز می‌تواند یک خطا باشد.»

طاهری با اشاره به تحولات آینده هوش مصنوعی خاطرنشان کرد: «ما در آستانه ورود به مرحله‌ای هستیم که هوش مصنوعی صرفاً ابزار تولید متن نیست، بلکه به سمت حسگر بودن، تعامل‌گری و تحلیل‌گری پیش می‌رود. این روند اجتناب‌ناپذیر است و ما ناچار به استفاده از این فناوری هستیم، اما باید مرجعیت علمی همچنان در اختیار انسان باقی بماند.» وی هشدار داد: «اگر هوش مصنوعی بنای اصلی مقالات شود خلاقیت، پردازش اطلاعات، حل مسئله و تفکر انتقادی از پژوهشگر سلب می‌شود و با نسلی مواجه خواهیم شد که دانش تخصصی او سطحی خواهد ماند. بنابراین، هوش مصنوعی نباید نقش جایگزین داشته باشد، بلکه باید موجب ارتقای علم فردی دانشجویان شود.»

معاون دفتر سیاست‌گذاری پژوهشی وزارت علوم همچنین به افزایش خطر ابطال مقالات اشاره کرد و گفت: «با گسترش استفاده بی‌قید و شرط از هوش مصنوعی، احتمال تهدید سیستماتیک بازپس‌گیری مقالات افزایش پیدا خواهد کرد. اگر تخلفی در مقاله‌ای محرز شود، حتی اگر ۱۰ سال از انتشار آن گذشته باشد، اعتبار مقاله سلب می‌شود و این موضوع به اعتبار نویسنده و حتی اعتبار علمی کشور آسیب می‌زند. باید نسبت به این موضوع هشیار باشیم، زیرا استفاده لجام‌گسیخته از هوش مصنوعی می‌تواند اکوسیستم علمی کشور را با چالش مواجه کند.»

طاهری در پایان تاکید کرد: «کنترل اصلی، نه صرفاً از طریق ابزارهای فنی، بلکه از مسیر نگاه تیزبین سردبیران، داوران و ممیزان علمی می‌گذرد. وزارت علوم نیز در این سال‌ها با برگزاری بیش از هزار کارگاه آموزشی حضوری و آنلاین در بیش از ۱۰۰ دانشگاه و پژوهشگاه کشور، تلاش کرده است سواد ژورنالیستی علمی را ارتقا دهد و از بروز تخلفات پیشگیری کند. درنهایت، همه‌چیز به هوش، فراست و مسئولیت‌پذیری زیست‌بوم علمی کشور بازمی‌گردد.»

عضو هیئت‌علمی دانشگاه تهران و سردبیر The journal of poultry sciences and avian diseases توضیح می‌دهد

نشریات بین‌المللی به چه مدل استفاده‌ای از هوش مصنوعی حساسند؟

دکتر جمشید رزم‌یار، عضو هیئت‌علمی دانشگاه تهران و سردبیر The journal of poultry sciences and avian diseases در گفت‌وگو با «فرهیختگان» با اشاره به تغییرات ایجاد شده در فرایند داوری مقالات علمی پس از گسترش استفاده از هوش مصنوعی گفت: «در مرحله ارزیابی اولیه، از نرم‌افزارهای تخصصی برای تشخیص میزان استفاده از هوش مصنوعی و همچنین بررسی مشابهت متنی و پلاجیاریسم استفاده می‌شود، اما این ابزارها صددرصد دقیق نیستند و همواره احتمال خطا وجود دارد. به همین دلیل، ملاک اصلی صرفاً درصد اعلام شده از سوی نرم‌افزار نیست؛ بلکه نوع استفاده از هوش مصنوعی ملاک است. وی با بیان اینکه بررسی اولیه مقالات پیش از ارسال به داوران توسط تیم سردبیری انجام می‌شود، افزود: «در نشریات بین‌المللی، سردبیر موظف است پیش از ارسال مقاله برای داوری، میزان استفاده از هوش مصنوعی، مشابهت متنی با مقالات دیگر و هرگونه تقلب علمی احتمالی را بررسی کند، همچنین نویسندگان موظف‌اند به طور شفاف در انتهای مقاله اعلام کنند که در چه بخش‌هایی و با چه هدفی از هوش مصنوعی استفاده کرده‌اند.»

رزم‌یار تأکید کرد: «استفاده از هوش مصنوعی برای ویرایش زبانی، اصلاح گرامر، شفاف‌سازی متن، بازنویسی بدون تغییر محتوا، خلاصه‌سازی یا کمک به بهبود ساختار مقاله، مطابق با قوانین بین‌المللی پذیرفته شده و مجاز است؛ به‌شرط آنکه این موارد به‌صورت شفاف اعلام شوند، حتی استفاده مفهومی یا تحلیلی در حد کمک، مادامی که تصمیم‌گیری نهایی، تفسیر اصلی داده‌ها و نتیجه‌گیری بر عهده نویسنده باشد، قابل قبول است.» به گفته وی، مواردی که نشریات علمی نسبت به آن‌ها حساسیت جدی دارند، شامل نویسندگی توسط هوش مصنوعی، داده‌سازی، سنتز داده‌های غیرواقعی، تولید یا اضافه کردن رفرنس‌های جعلی یا نسبت‌دادن نتایج به مقالاتی است که وجود خارجی ندارند. در صورت مشاهده چنین مواردی، مقاله بدون ورود به فرایند داوری، بلافاصله رد می‌شود. سردبیر نشریه The journal of poultry sciences and avian diseases افزود: «گاهی هوش مصنوعی رفرنس‌هایی ارائه می‌دهد که از نظر نام نویسنده، سال انتشار، جلد و صفحه کاملاً دقیق به نظر می‌رسند؛ اما متن نقل‌شده ارتباطی با منبع اصلی ندارد. تیم سردبیری و داوران با مطالعه دقیق متن و تطبیق ادعاها با منابع، این موارد را شناسایی می‌کنند. در برخی موارد، از نویسنده خواسته می‌شود اصلاح انجام دهد و در موارد جدی‌تر، مقاله رد می‌شود.»

وی با اشاره به تدوین دستورالعمل‌های مشخص گفت: «ژورنال‌های بین‌المللی دارای دو بخش مجزا شامل «راهنمای نویسندگان» و «راهنمای داوران» هستند. در راهنمای نویسندگان، به طور شفاف اعلام شده که استفاده مجاز و غیرمجاز از هوش مصنوعی چیست و نویسنده موظف است این راهنما را به‌دقت مطالعه کند. داوران نیز بر اساس راهنمای داوری، موظف‌اند نقش هوش مصنوعی در نگارش و تفسیر نتایج را مدنظر قرار دهند.» رزم‌یار درباره عددسازی و تقلب در داده‌ها گفت: «عددسازی تنها محدود به هوش مصنوعی نیست و پیش‌ازاین نیز در سطح جهانی وجود داشته است؛ از اعلام نمونه‌گیری‌های غیرواقعی گرفته تا دست‌کاری داده‌های آماری یا نتایج آزمایشگاهی. این موارد متأسفانه بیشتر در میان پژوهشگران تازه‌کار و دانشجویانی مشاهده می‌شود که تحت‌فشار برای چاپ مقاله هستند، به‌ویژه در دانشگاه‌هایی که تعداد مقالات را شرط دفاع از پایان‌نامه یا ارتقای رتبه علمی قرار می‌دهند.»

وی افزود: «سیاست‌هایی که مقاله را به تنها معیار ارزیابی علمی تبدیل می‌کنند- چه برای عضویت در بنیاد نخبگان یا ارتقای هیئت‌علمی- زمینه‌ساز گسترش تقلب‌های علمی می‌شوند. این مسئله اعتبار دانشگاه‌ها و جایگاه علمی کشور را در سطح منطقه‌ای و جهانی تهدید می‌کند.» این استاد دانشگاه با اشاره به تفاوت رشته‌ها گفت: «در علوم آزمایش‌بنیان مانند پزشکی و دامپزشکی، به دلیل ماهیت تجربی، استفاده نادرست از هوش مصنوعی دشوارتر است؛ اما در برخی علوم دیگر امکان سوءاستفاده از هوش مصنوعی برای تولید متن علمی بیشتر است. بااین حال تشخیص نهایی به تخصص سردبیر و داوران هر رشته بستگی دارد.»

وی درباره تأثیر هوش مصنوعی بر افزایش رد مقالات گفت: «به طور قطعی نمی‌توان درصد مشخصی برای افزایش ریجکت مقالات اعلام کرد؛ اما با توجه به دسترسی آسان و کم‌هزینه به ابزارهای هوش مصنوعی، استفاده نادرست از آن‌ها افزایش‌یافته و طبیعتاً حساسیت مجلات نیز بیشتر شده است؛ نه‌تنها در مقالات، بلکه در پایان‌نامه‌ها و تکالیف دانشگاهی نیز این موارد دیده می‌شود.» رزم‌یار در پایان تأکید کرد: «مقابله با تقلب علمی و سوءاستفاده از هوش مصنوعی، صرفاً وظیفه سردبیران مجلات نیست و نیازمند سیاست‌گذاری کلان در سطح وزارتخانه‌ها و نهادهای مرتبط است. تجهیز دانشگاه‌ها و مجلات به ابزارهای پیشرفته، تدوین آیین‌نامه‌های شفاف و اعمال برخوردهای انضباطی مؤثر، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به کاهش این پدیده کمک کند. در غیر این صورت، گسترش مقالات متقلبانه می‌تواند به اعتبار علمی کشور آسیب جدی وارد کند.»

مدرک فارغ‌التحصیلی وحید نعیمی فرزند یحیی دارای شناسنامه ۵۰۰ صادره ساوه مدرک مهندسی عمران صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه مفقود گردیده و فاقد اعتبار است. از یابنده تقاضا می‌شود گواهینامه مذکور را به آدرس: استان مرکزی- ساوه- کیلومتر ۴ جاده نورعلی‌بیک- شهرک دانشگاهی خاتم‌الأنبیاء(ص) دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه به صندوق پستی ۳۹۱۸۷-۳۶۶ ارسال نماید.

مدرک فارغ‌التحصیلی علیرضا ناظمی فرزند تورج دارای شناسنامه ۰۵۹۰۱۷۳۶۱۸ صادره ساوه مدرک کاردانی الکترونیک برق صنعتی صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه مفقود گردیده و فاقد اعتبار است. از یابنده تقاضا می‌شود گواهینامه مذکور را به آدرس: استان مرکزی- ساوه- کیلومتر ۴ جاده نورعلی‌بیک- شهرک دانشگاهی خاتم‌الأنبیاء(ص) دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه به صندوق پستی ۳۹۱۸۷-۳۶۶ ارسال نماید.

بدین‌وسیله اعلام می‌گردد سند خودرو (برگ سبز) کامیون زباله‌کش شیشام ایسوزو، تیپ: NPR۷۰L، مدل سال ۱۳۹۰، به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۸۷۲۲۸۲، شماره شاسی NAG۰۸۹NPRF۲۷۷۷۹ تحت پلاک ملی: ۶۲ ایران ۵۶۵ ط ع ۷۶ به نام محمدرضا مشهدی خلردی به کدملی ۲۰۹۳۰۳۵۸۸۱ مفقود شده است؛ لذا وفق قوانین و مقررات سند مذکور از درجه اعتبار ساقط و هرگونه معامله، نقل‌وانتقال، رهن، ثبت سفارش، استعلام و هرگونه اقدام ثبتی یا اداری با آن مطلقاً فاقد وجاهت قانونی بوده و باطل اعلام می‌گردد.

آگهی مزایده عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

دستگاه مزایده‌گذار: دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس به استناد مجوز شماره ۰۴/۹۲۹۱۸۴ مورخه ۱۴۰۴/۰۹/۳۰ **موضوع مزایده:** واگذاری (اجاره) محل انتشارات دانشجویی واحد شهرقدس (قدس، ملارد، صفادشت و اندیشه) **مهلت مراجعه برای کسب اطلاع از شرایط مزایده و دریافت اسناد:** تا ۱۰ روز کاری پس از تاریخ چاپ آگهی مزایده. **بابت دریافت اسناد حضورا به آدرس ذیل مراجعه فرمایید:** تهران، بزرگراه فتح، کیلومتر ۲۰ انتهای بلوار شهید کلهر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، ساختمان ولایت، طبقه اول، حوزه امور عمومی و پشتیبانی. **تلفن:** ۴۶۸۹۶۰۰۰ داخلی ۷۲۰۵ **تاریخ ارائه پاکات:** چهارشنبه مورخه ۱۴۰۴/۱۰/۱۷ **مدارک مورد نیاز در زمان تحویل پاکات:** فیش واریزی خرید اسناد مزایده به مبلغ ۵٬۰۰۰٬۰۰۰ ریال به حساب شماره ۰۱۷۷۰۱۶۱۰۱۷۸۳ بانک تجارت شعبه اسکندری کد ۰۲۵ به نام دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، تصویر کارت ملی و معرفی‌نامه جهت تحویل پاکات مزایده. **محل تحویل پاکات مزایده:** تهران، بزرگراه فتح، کیلومتر ۲۰ انتهای بلوار شهید کلهر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، اداره کل حراست.

دانشگاه در رد یا قبول یک یا همه پیشنهادات مختار و پرداخت هزینه آگهی بر عهده برنده مزایده است. پاکت‌های خارج از موعد مقرر به هیچ عنوان تحویل گرفته نخواهد شد.

تاریخ درج آگهی	فروش اسناد از تاریخ	تحویل اسناد
۱۴۰۴/۱۰/۰۳	۱۴۰۴/۱۰/۰۳	۱۴۰۴/۱۰/۱۷

دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

فرهیختگان
صدای نخبگان
نگاه جوانان
WWW.FDN.IR
روزنامه فرهیختگان
FARHIKHTEGANDAILY
WWW.FDN.IR